

18de Møde.

Tirsdag den 4. November Kl. 1.

Formanden: I Skrivelser af 3. ds. meddeler Undervisningsministeren, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Folkeskolens Styrelse og Tilsyn og Tilsynet med private Skoler,

Forslag til Lov om statsunderstøttede Biblioteker,

Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 137 af 29. April 1913 om Statstilskud til Folkehøjskoler og Landbrugsskoler og Forslag til Lov om Folkeskolen i de sønderjydske Landsdele.

I Skrivelse af Gaars Dato meddeler Indenrigsministeren, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 om kommunale Ejendomsskatter.

Folketingsmændene C. O. Pedersen, Clausager, I. A. Hansen, Johannes Hansen, Krag, Madsen-Mygdal, N. Neergaard, Nørskov, Pinstrup, Thorhauge, Vadgaard og Vanggaard har meddelt mig, at de ønsker her i Tinget at forelægge:

Forslag til Lov om Oprettelse af mindre Landbrug.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fremsættelse af Lovforslag.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg skal tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Reglerne for Indkomst- og Formuebeskatningen til Staten.* Dette Lovforslag er det, jeg bebudede under Finanslovbehandlingen, nemlig et Forslag, som gaar ud paa at ophæve de Begrænsninger i Formuebeskatningen, som blev indført i 1927.

Lovforslaget her er enslydende med det Lovforslag, der blev forelagt her i Tinget i sidste Rigsdagssamling, og det gaar

ud paa at ophæve samtlige Bestemmelser i den nævnte Lov af 22. December 1927 — dog ikke Bestemmelserne om Reglerne for Beskatningen af Formuer paa indtil 10 000 Kr. og indtil 15 000 Kr.

Som jeg tidligere har udtalt, anser jeg denne Særlovgivning om Nedsættelse i Formuebeskatningen for at være ganske urimelig, og jeg vil tro, at jo længere denne Lovgivning bestaar, des større Dele af den danske Befolkning og ogsaa større Dele af den danske Rigsdags Medlemmer vil blive klare over, at det er en aldeles urimelig og meningsløs Lovgivning. Den Nedsættelse af Beskatningen, som man den Gang foretog, foretog man med det Formaal at komme Erhvervslivet til Hjælp, men enhver, der vil undersøge, hvorledes denne Formueskatte-lovgivning virker, vil let kunne overbevise sig om, at der aldeles ikke ligger og aldeles ikke kan ligge nogen Hjælp for Erhvervslivet i disse Lovbestemmelser.

Da Lovforslaget sidste Gang forelaa til Behandling her i Rigsdagen, var det ledsaget af en Fortegnelse over, hvorledes disse Regler havde virket i det foregaaende Aar. Der var den Gang i alt opnaaet en Besparelse paa mellem 7 og 8 Millioner i Beskatningen for Formueejerne, og jeg redegjorde den Gang for, hvorledes Fordelingen blev paa de forskellige Grupper af Formueejere. I det Skatteaar, der er blevet opgjort siden da, har det vist sig, at Lovens Virkninger har været af ganske samme Art, som den første Opgørelse viste. Det vil altsaa sige, at det var ikke noget tilfældigt, noget forbigaaende, at denne Lovgivning kom til at virke saaledes, som Tallene viste den Gang; det var i Virkeligheden et Udtryk for, hvorledes Lovgivningen vil virke, saa længe den bestaar.

I det Skatteaar, der nu foreligger Opgørelse over, Skatteaaret 1929—30, har Reglerne givet en Nedsættelse for Formueejerne paa i alt 7,4 Mill. Kr., nogle ganske faa Hundreatusind Kroner mindre end sidste Aar. Fordelingen af disse 7,4 Mill. Kr. har, som sagt, været af samme Art som sidste Aar. Formueejere med under 100 000 Kr. — og det er jo den store Gruppe af dem — har faaet ca. 1/2 Mill. Kr. i Nedsættelse, og de Formueejere med over 100 000 Kr., som har haft Gavn af Lovens Nedsættelsesbestemmelser, har faaet ca. 7 Mill. Kr. Der er i alt ca. 24 000 Formueejere, der har været inde under Lovens Bestemmelser. Af disse har de 17 000 haft en Formue paa under 100 000 Kr. og har faaet en samlet Nedgang paa ca. 1/2 Mill. Kr.; ca. 7 000 Formueejere har